

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Ro/528/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714207678
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714207678.2

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska ul. č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zast.: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: W. O., nar. X.X.XXXX, N. XXX/XX, XXX XX S., o zaplatenie 70,70 eur, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa voči platobnému rozkazu Okresného súdu Skalica č.k. 2Ro/528/2014-13 zo dňa 21.1.2015 v časti trov konania, takto

rozhodol:

Súd platobný rozkaz Okresného súdu Skalica č. k. 2Ro/528/2014-13 zo dňa 25.1.2015 v časti trov konania p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Dňa 12.12.2014 bol Okresnému súdu Skalica doručený návrh, na základe ktorého navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 70,70 € a trovy konania z titulu neuhradeného cestovného MHD.

Okresný súd Skalica vydal dňa 25.1.2015 platobný rozkaz, ktorým uložil v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 70,70 eur a náhradu trov konania vo výške 16,50 eur.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote dňa 27.1.2015 odvolanie voči trovám konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd neodôvodnene a nad rámec svojej právomoci priznal navrhovateľovi trovy vo výške odlišnej od trov konania uplatňovaných navrhovateľom v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Navrhovateľ si v návrhu uplatnil nárok na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur za tri úkony právnej služby. Súd navrhovateľovi nepriznal trovy ani za jeden úkon právnej služby. Prvostupňový súd vydaním platobného rozkazu, v ktorom navrhovateľovi bezdôvodne nepriznal náhradu za poskytnutú právne služby v uplatňovanom rozsahu postupoval nad rámec svojich právomocí a kompetencií. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd zmenil výrok platobného rozkazu v časti o trovách konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 88,70 eur.

Podľa § 174 ods. 2 druhá veta O.s.p. opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát alebo komerčný právnik.

Podľa § 142 ods. 1 prvá veta O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 219 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vecne správne.

Podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Okresný súd Skalica po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že napadnutý platobný rozkaz v časti trov konania je dôvodné potvrdiť.

Súd má za to, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne a tým navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené. To, že súd v plnom rozsahu vyhovie návrhu navrhovateľa ešte neznamená, že súd musí úspešnému účastníkovi priznať trovy vo výške v akej si ich uplatnil. Pri rozhodovaní o trovách konania či už v rozsudku, platobnom rozkaze alebo inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí je súd povinný preskúmať, či trovy ktoré si navrhovateľ vyčíslil sú účelné a vyčíslené v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z.

Súd zastáva názor, že jediným účelným nákladom, ktorý navrhovateľovi v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku za návrh. Náhradu trov právneho zastúpenia súd navrhovateľovi nepriznal z dôvodu, že tieto nepovažuje za trovy vynaložené účelne. Súd nepopiera právo navrhovateľa dať sa v konaní zastúpiť advokátom, podľa Ústavy SR každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi (čl. 47 ods. 2 ústavy). Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Pri rozhodovaní o nároku úspešného účastníka na náhradu takto vynaložených trov právneho zastúpenia je však vždy potrebné skúmať ich účelnosť, ktorá sa dá v zásade stotožniť s nevyhnutnosťou vynaloženia týchto trov. Merítkom účelnosti je nevyhnuté pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Súd považoval trovy navrhovateľa spojené s jeho zastúpením advokátom za neúčelné a nadbytočné, nakoľko v danom prípade sa jedná o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke. K uplatňovaniu týchto nárokov navrhovateľa dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, číslo spisovej značky žalobcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístka, číslo linky MHD, výška žalovanej sumy a dátum zaslania pokusu o zmier. Vyplňanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy navrhovateľa a nevyžaduje odborné znalosti, typovo sa jedná o jednu z najjednoduchších žalôb. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13 dostupný na www.concourt.cz <<http://www.concourt.cz>>). K otázke neúčelnosti trov právneho zastúpenia v hromadných veciach sa vyjadril aj Najvyšší súd SR, napr. v uznesení 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.3.2014, v ktorom vyslovil záver, že „trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné.

Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc.“

Záver o nadbytočnosti a neúčelnosti trov právneho zastúpenia v skutkovo a právne porovnateľných veciach prijal aj Krajský súd v Trnave, napr. v rozhodnutí sp. zn. 24Co/260/2014 zo dňa 26.8.2014, ktorým odvolací súd na odvolanie žalobcu potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti priznania len náhrady súdneho poplatku (a nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia) vo veci totožného žalobcu a skutkových okolností ako v prejednávanej príhode.

Z vyššie uvedených dôvodov súd námietky žalobcu, pokiaľ ide o výšku priznaných trov konania nepovažoval za dôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Skalica, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1, veta prvá O.s.p.).

Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca (§ 374 ods. 4 O.s.p.).